

Jesús, pastor compassiu

La pregària del salm que recitem aquest diumenge, ens presenta Déu com a pastor que porta les seves ovelles a reposar vora l'aigua. Juntament amb aquesta imatge, la lectura de l'evangeli ens convida a veure Jesús disposat a procurar repòs als seus deixebles vora el llac de Tiberíades: "Veniu ara vosaltres sols a un lloc despoblat i reposeu una mica".

No obstant això, Jesús observa, es deixa afectar per la realitat del seu voltant i actua en conseqüència: "quan Jesús veié una gran gentada se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor, i es posà a instruir-los llargament".

Meditar avui en aquest episodi pot ser una ocasió per revisar la meua actitud de mirar el que passa, una mica més lluny del que tinc a la vora. Procurar obrir més el cor, i veure com vaig de compassió i acció amb tantes situacions que tenim d'extrema duresa. Jesús els parla llargament, i jo, què hi puc fer en cada cas?

Aquesta cita de l'última exhortació del Papa Francesc m'ha semblat que ve al cas. "Mirem Jesús: la seva compassió entranyable no era quelcom que l'abstragués, no era una compassió paralitzadora, tímida o avergonyida com moltes vegades ens passa a nosaltres, sinó tot al contrari. Era una compassió que el movia a sortir d'un mateix amb força per anunciar, per enviar en missió, per enviar a guarir i a alliberar. Reconeguem la nostra fragilitat, però deixem que Jesús la prengui a les seves mans i ens llanci a la missió". Papa Francesc (Gaudete et exsultate)

ATG